

Skatten, noget, som, efter hvad lærde Folk sige, nødvendig følger med Kildeskattesystemet. Forskellige Folk skulle betale Skat for andre og saa igen hos disse andre i smaa Partier pille deres udlagte Skat til sig. Hele denne Pillen-op kan man bedst faa et Billede af ved at tænke sig en Flok Kyllinger, som man kaster Gryn til. Ligesom Kyllingerne løbe omkring, ivrige for at pille Grynene op, ville Borgerne ved en Lov efter dette Forslag faa Paalæg om at løbe ivrige omkring og pille alle de smaa Gryn til sig, som de skulle have til Dækning af den Skat, som de under eet have maattet indbetale til Statskassen, i Stedet for, at man kan gaa den simple, naturlige og lige Vej, som Kommissionen gaar: at tage Skatten hos den Mand, der har Indtægten. Det vil af § 11 ses, hvorledes Ejerne af de tiendepligtige Ejendomme ved denne Skat af 0,80 pro mille — og med Hensyn til denne Skat, som jeg, som sagt ikke har taget med i mine førnævnte Beregninger, er der, hvad Retfærdighedsspørgsmaalet angaar, intet at sige til, at Tiendens Kapitalisation er lagt til Ejendommens Værdi — faa Ret til at pille til sig hos Tiendeyderne det Beløb, som de have svaret i Skat af Tiendens Kapitalværdi. Efter dette Forslag skulle alle Tiendeydere, naar de betale deres Skat til Tiendeyderne, pille 2 pCt. fra. Det kan i mange Tilfælde have sine Vanskeligheder, da de Beløb, der betales i Tiende, næsten alle ere brudte Beløb. Jeg tror nok, jeg tør forudsige, at hvis dette bliver til Lov, vil der paa de Dage, da Tienden betales, blive en Jerusalems Forstyrrelse i alle Landets Præstegaarde, naar alle de, der yde Tiende, skulle til at pille smaa Fradrag til sig og diskutere med Præsten om, hvorvidt det er rigtigt regnet ud eller ikke. Men en endnu vidunderligere Tilstand vil opstaa i de Præstegaarde, hvor Tienden svares in natura, thi hvorledes skal Tiendeyderen, som skal svare en Tønde eller to eller en Skæppe Korn, bære sig ad med at pille 2 pCt. af Beløbet fra? Jeg tilstaar, at det gaar langt over min Forstand, og jeg er vis paa, at det ikke blot gaar langt over Præstens Forstand, men lige igennem den og langt uden for den. Hver Gang en Mand betaler Prioritetsrenter, skal han til at pille lidt hos Prioritetshaveren, pille lidt fra Renten. Hvor vidt og hvor tit han har Lov dertil, kan jo være et stort Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette ved denne Lejlighed, men blot sige, at han altsaa skal pille lidt af Renten til

sig hos hver Prioritetshaver. Alle Landejendomsbesiddere, som have Prioriteter — og det have jo desværre de fleste — faa herved en lille smuk og nyttig Virksomhed som Medhjælpere for Amtstuerne ved Skattens Opkrævning. De skulle gaa og pille sammen den Skat, de enten have betalt eller skulle betale paa Amtstuen. Men endnu værre end alt dette — det var jo til at overkomme, skønt det volder Ulejlighed — vil hele dette System virke, naar Pengeinstitutter, f. Eks. Sparekasser, skulle pille lidt af Skatten fra hos hver Indskyder. Lovforslaget var drøjt, da denne Ordning oprindeligt forelaa fra Finansministerens Haand, men det er blevet mange Gange værre, siden det nu under Forhandlingerne i Landstinget er blevet forandret paa dette Punkt. Oprindeligt gik Forslaget ud paa, at Skattens Beløb skulde fradrages hos alle Indskydere i en Sparekasse, og man kunde da gaa den Vej, at man indrettede de Tabeller, hvorefter Renten bliver tilskrevet, med Skatten for Øje, saa at Beregningen vel blev en Del mere vidtløftig og indviklet, end naar man ingen Skat skulde pille op, men det lod sig dog saa taalelig gennemføre. Men nu efter at Landstinget, vistnok paa Finansministerens Foranledning eller i ethvert Tilfælde med hans Konsens, har indført den Bestemmelse, at der ikke skal pilles Smaagryn fra alle Sparekassens Indskydere, men kun paa de Konti, hvor der skal udbetales eller tilskrives en halvaarlig Rente, der udgør mindst 5 Kr., vil det blive aldeles umuligt for Sparekasserne at anvende dette System. Der er, som jeg før omtalte, saa ikke andet for Sparekasserne at gøre end først at pille alle de Konti ud, hvor der skal svares Skat, og saa pille ud og udregne for hver enkelt, hvor meget Skatten skal beregnes til. Det vil blive et overordentligt, og jeg tør sige, for de store Sparekasser et næsten uoverkommeligt Arbejde. For de mindre Sparekassers Vedkommende bliver Arbejdet i sig selv ikke uoverkommeligt, men det bliver uoverkommeligt for de Personer, som nu styre og lede den Slags Sparekasser. (*Bluhme*: Gratis). Ja, i mange Tilfælde gøre de det gratis. Hele denne Pillen-sammen af Skatten i Smaabeløb vil volde Befolkningen ganske overordentlige Vanskeligheder og vil vække et Had og Nag mod denne Skat, som man vil have Vanskelighed ved paa Forhaand at gøre sig nogen Forestilling om.

Jeg nævnede, at der næsten ikke var en Paragraf uden Omsvøb og Smaaligheder. Som yderligere Eksempel derpaa skal jeg